

Nieuwjaarsbrief 2021

Nou, mijn idee dat het zou ophouden met die kerstkaarten: dat had ik grondig mis. Ik krijg er veel meer dit jaar. Zelfs speciaal gedrukte. Even dacht ik dat je daarvoor naar de drukker moest, maar dat zal wel weer via internet gaan. En van Corrie een kaart met een kerst-mondkapje. Nou ja zeg!

Waar moet ik in godsnaam over schrijven, na dit afgelopen saaie mistroostige jaar. Er is nauwelijks iets leuks gebeurd.

Moet ik schrijven over wat allemaal niet is doorgegaan? Dat is onzin want dat weten jullie allemaal zelf al lang. Ik popel om hier even lekker een lijstje van te maken, maar hou me in.

Moet ik erover schrijven dat ik een paar keer getest ben? Een keer omdat Jethro hoge koorts had (hij was begin juli bij de demonstratie op de Dam geweest, weliswaar als fotograaf op het toneel, maar toch). Jethro in quarantaine op de bovenverdieping. Ik als een soort gevangenbewaarder bordjes eten bovenaan de trap neerzetten. En nog een keer getest omdat ik in het hospitium gekookt had met iemand die een paar dagen later corona had. Maar ja, daar word je allemaal niet vrolijk van.

Moet ik schrijven over het feit dat ik tijdens de eerste lockdown bezig ben geweest het huis te verkopen. Ik had gelukkig een verstandige makelaar die me dat (ten koste van zijn eigen verdiensten) heeft afgeraden. Ik blijf er nu gewoon wonen tot ik er dood bij neerval of naar het verzorgingshuis wordt gebracht. Met die beslissing ben ik wel blij eigenlijk.

Moet ik schrijven over het opdoeken van de auto? Je geeft op deze leeftijd steeds meer dingen op. Ook dat weet iedereen toch? Greenwheels bevalt trouwens prima. Altijd een parkeerplaats wat in deze wijk werkelijk heerlijk is.

Moet ik schrijven over veranderingen hier in huis? Balken gemaakt, toilet opgeknapt, verwarming vernieuwd, tuinhuis nieuwe ramen. Wat een bla bla zeg. Wie wil dat weten?

Moet ik dan maar wat over Jethro schrijven? Daar valt in ieder geval veel over te vertellen. Het gaat goed met hem. Hij is naar een andere school gegaan; hij doet niet anders. Hij heeft nauwelijks iemand van die nieuwe school gezien. Een zegen is, dat hij erin geslaagd is een stage te vinden. (Ze laten mensen

die geen stage vinden domweg zitten. Schandalig!! De school hoort dat op te lossen). Maar ook vanuit die stage moet hij vaak thuis werken. Hij zit daar gelukkig niet mee.

Misschien even over zijn hartoperatie. Er groeide een ader van zijn ene hartkamer naar de andere. Die is weggehaald, want als die ader bloed zou gaan doorlaten werkt het hart niet meer en ben je plotsklaps dood. Sneu. Voor hem en voor mij. Die hele reparatiewagen ging via een ader in zijn lies naar binnen. Ik kan dat nauwelijks bevatten, maar Jethro vond dat de normaalste zaak van de wereld. Na twee dagen ziekenhuis kwam hij weer thuis, zonder die ader. Hij mist een of ander gen, waardoor hij zijn hele leven dit soort problemen zal houden. Ook al geen leuk nieuws.

Moet ik schrijven over mijn fietsvriend Vincent die ik steeds moest teleurstellen omdat ik door een ongelukje fietsangst had opgelopen. Maar die nu angina pectoris heeft en zelf ook de zin om te fietsen even heeft verloren. Word je ook niet vrolijk van. Hij heeft een elektrische fiets gekocht. Moest ik ook maar doen dan komt er misschien nog wat van dat fietsen

Moet ik berichten over het rijbewijs? Bij het vernieuwen van het rijbewijs had ik, dom genoeg, opgegeven dat ik neuropathie in mijn voeten had. Dat was reden voor een keuring. Overduidelijk door een medicijnen student. Positief resultaat, maar moest om

onduidelijke redenen opnieuw. Ik kreeg weer dezelfde student met hetzelfde onderzoek met hetzelfde resultaat. Het CBR is echt een beetje geschift. Vonden dat er een onderzoek door een neuroloog moest komen. Maar ja, vanwege dat woord dat ik niet meer wil horen moest dat met de iPad.

Moest ik allerlei ingewikkelde dingen doen die hij moest beoordelen via de iPad. Ik vertel niet hoe ik daar heb staan klungelen. Hij was meelevend voor zo'n onhandige mafketel. Maar dat rijbewijs heb ik nog.

Moet ik schrijven over het hospitaal? Valt altijd veel over te vertellen. Maar dat laat ik maar even zitten. Alweer enorm corona getut. Ik stuur als bijlage maar een column die ik in betere tijden voor ze geschreven heb.

Moet ik schrijven over de grote centrale boom, midden in de tuin? Ook alweer zo'n treurig iets. Heeft waarschijnlijk de hittegolven niet overleefd en moest gekapt worden. Het is een andere tuin geworden.

Filmpje: <https://www.youtube.com/watch?v=sgzMw7hEt10>

De buurman, het was zijn boom, vroeg of de jongen in de boom niet bang was om te vallen.

Tot nu toe niet, zeiden zijn maten. Maar nu heeft hij een partner en is hij voorzichtiger geworden. De partner bleek geen vriendin, maar een vriend. Verbazing alom. Mij verbaasde dat niet; ik had dat allang gezien. Tja.

Moet ik dan maar schrijven over de cursus "Vallen voor bejaarden?" Eerst alsmaar uitgesteld. (Waarom denk je? Verzin eens wat!). Acht bejaarden (meer mocht niet, ik zeg niet waarom) die moesten leren vallen. Maar liefst drie docenten. Ik heb in het dagelijks leven al een paar godsgruwelijke vallen gemaakt, maar daar waren mensen die zo'n beetje elke dag vielen. Na een paar weken konden we op alle mogelijke manieren vallen. Ik was het beste in me domweg achterover te laten vallen en dan tijdens de val bedenken wat je eens zult gaan doen. "Vallen in de val" heet dat (mooi hè). En we vielen met plezier. Als een stel uitgelaten kleuters dat wordt losgelaten in de gymzaal.

De jacuzzi dan maar? Talk of the town. Buren kwamen speciaal langs om ernaar te kijken. Ik herkende heus wel de zeurende puber die niet ophoudt om zijn zin te krijgen. De puber moest veel werkjes doen en veel beloven om zijn zin te krijgen. Het allergeedkoopste plastic opblaasbare bubbelbad laten komen. Ik dacht dat die goedkope rotzooi wel binnen een week van ellende uit elkaar zou vallen. Maar nee, het bleek Duitse degelijkheid.

Nog even een zijsprong over die puber. Hij wordt 23 in januari. Van mijn vrienden mag ik hem geen puber meer noemen. Ik heb alles gelezen over pubers. En misschien ken je de uitdrukking: als iets er uit ziet als een eend, waggelt als een eend en kwaakt als een eend, dan is het voor mij een eend. Precies.

Als ik dit schrijf is het 28 december '20. Gisteren heb ik Jethro in een hotel ondergebracht. Dat in verband met corona. De eerste lockdown heeft hij netjes met me meegedaan, maar dat kan ik eigenlijk nu niet meer van hem vragen. In zijn stage heeft hij domweg veel contacten. En ik hoor tot een risicogroep

(bronchitis). Dus ik moest wel iets. Maar voor hem voelde het natuurlijk alsof hij uit huis werd gezet, precies datgene waar hij de afgelopen jaren het bangst voor is geweest. Dus hij ging hier buitengewoon ongelukkig de deur uit, maar ik heb hem alweer aan de telefoon gehad en hij leek er al iets meer tevreden mee. Zo'n hotel klinkt wel chique, maar ze geven momenteel enorme kortingen en een normale kamer is niet te vinden en nog veel duurder.

Ik eindig toch maar met iets positiefs. In de week dat ik jarig was zat ik met Jethro in Oostende. Ik durfde dat wel aan. Alle restaurants zijn buiten en zo. Ik had een auto gehuurd en een heel veel betere gekregen dan waar ik voor betaald had. Wat ik besteld had was op, en vanwege de knie moest ik een automaat. Als je even op het gaspedaal trapte zat je gelijk op 180. Als uitje had ik bedacht op zondag even met die bolide naar Brussel te gaan. Een totale miskleun. Brussel was stampvol. Allés was vol, wegen, terrassen, eettenten, parkeergarages, parken. We zijn dus maar uit Brussel gevlucht; een willekeurig plaatsje uitgekozen waar een beschaafde zondagsrust heerste en waar ik mijn verjaardag kon vieren

Als je hieronder klikt, zie je mij op mijn verjaardag.

Ik eindig maar door een stukje te pikken uit een artikel van Bert Wagendorp uit de Volkskrant van vandaag. Oudjaarsdag.

Corona leerde ons de volgende wet: naarmate de mogelijkheden om naar een popconcert, toneelvoorstelling of bioscoop te gaan afnemen, neemt het verlangen er naar omgekeerd evenredig toe. Dat is logisch. Je kunt niet verlangen naar wat je hebt, alleen naar wat je ontbeert.